

Formanden:

Så er det hr. Morten Messerschmidt for en sidste omgang.

Morten Messerschmidt (DF):

Det er simpelt hen for tyndt. Man kan ikke bare stå og sige, at nu skal vi være positive, tage de lyserøde briller på og være glade, og i øvrigt henvise til, hvad Rådets juridiske tjeneste siger. For Rådets juridiske tjeneste sagde præcis det samme i september sidste år. Men alligevel traf EF-Domstolen den her afgørelse, som klart er i strid med den gældende forfatning og klart er i strid med det, som vi alle sammen ønsker, nemlig at vi ikke skal kunne få strafferet vedtaget ved flertalsafgørelser. Der skal vi altså være enige.

Derfor er det simpelt hen for tyndt, hvis det er den danske justitsministers holdning, at vi ikke skal være for negative, at vi nu skal sætte os ned og prøve i en positiv stemning at komme videre.

Der er da afgørende årsager til, at man skal være skeptisk over for det her. Jeg kan slet ikke forstå, at man som justitsminister kan sige, at nu skal vi bare være positive og glade, så går det nok alt sammen, når det, vi står over for, er en EF-Domstol, som udhuler den kompetence, som justitsministeren faktisk er sat til at forvalte. Det er simpelt hen for tyndt, så jeg forventer ikke noget svar.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Hr. Morten Messerschmidt får nu alligevel et svar.

Jeg tror egentlig, at der i meget af substansen ikke er nogen uenighed mellem hr. Morten Messerschmidts synspunkt og det, som jeg har hørt at de fleste af Folketingets partier står for, nemlig at dommen har været en overraskelse, og at man skal passe på ikke at overfortolke den.

Men mit budskab var sådan set, at det ikke nytter noget bare at møde op og skælde ud og sige, at man er sur. Man må gå konstruktivt til værks og sikre sig, at det her ikke får den effekt, som jeg kan høre hr. Morten Messerschmidt frygter, nemlig at det bare breder sig til alle mulige andre områder.

Måden at sikre, at det ikke sker, er ved at være konstruktiv, når der er rådsmøder, og sikre sig, at man har en kritisk tilgang til tingene. Det vil jeg fortsat have til alle de spørgsmål, som bliver rejst i Rådet. Der har jeg i hvert tilfælde tilkendegivet, at for mig er det helt afgørende, at

hver gang der kommer en ny sag, så er den ikke bare en del af sådan en kæmpepalet, men hver sag må diskuteres grundigt. Det er den bedste måde, vi holder styr på, hvordan udviklingen er i EU.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 85**Kim Christiansen (DF):**

Det, jeg ønsker at konfrontere justitsministeren med her i dag, er de artikler, vi har set i de seneste dages aviser om pædofiles kontakt til unge på internettet.

Jeg kan selvfølgelig læse mig frem til, at justitsministeren også ser det her som et problem, så jeg tror som udgangspunkt ikke, at vi er uenige. Men det, jeg gerne vil fremtvinge i dag, er måske nogle tilkendegivelser af, at vi tager det her problem meget seriøst, og måske også at få justitsministerens syn på, hvordan vi kan bekæmpe det her problem, som tilsyneladende er meget stigende.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne indlede med at sige til hr. Kim Christiansen, at jeg ser med meget stor alvor på de her sager. Der er ingen tvivl om – og det er generelt set meget positivt – at vi er et foregangsland i Danmark, for så vidt angår internetudbredelse. Det er overalt, der er let adgang til det, også for børn.

Problemet er bare, at lige præcis internettet åbner en ladeport for, at folk, der har disse meget ubehagelige pædofile tendenser, får en meget nem adgang decideret ind i det, man kunne kalde børneværelset. De får adgang til at kunne kommunikere med børn via nettet. Og jeg er selvfølgelig ligesom hr. Kim Christiansen meget optaget af, at når vi er på forkant med udviklingen med hensyn til internetudbredelse, skal vi selvfølgelig også være på forkant med udviklingen, når det gælder de strafferetlige værn.

Efter artiklen, der var i B.T. for et par dage siden, har jeg undersøgt, hvordan reglerne er, og vi har faktisk i Danmark i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med, meget vidtgående forsøgsregler, altså regler, der betyder, at vi kan straffe selv tidlige forberedelser til forbrydelser. Ikke desto mindre må man sige, at det ikke er mange sager, der har været rejst.